

۹۱ درصد کارگران

عضو هیچ تشکلی نیستند

به رغم افزایش ۶۶ درصدی تعداد تشکل‌های کارگری طی پنج سال گذشته، اما همچنان ۹۱ درصد کارگران از عضویت در تشکل‌های کارگری محروم هستند.

به گزارش مهر، در کشور ما تعداد کارگران بیمه شده تاکنون ۱۴ میلیون نفر تخمین زده می‌شود که طبق اطلاعات به دست آمده و آمارهای اعلام شده، به رغم افزایش تعداد تشکل‌های سال‌های اخیر اما همچنان ۹۱ درصد کارگران از حضور در تشکل‌ها محروم هستند. ۱۴ میلیون کارگر بیمه شده، فقط حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر در تشکل‌های کارگری عضویت دارند و ۱۲ میلیون و ۸۰۰ هزار کارگر عضو هیچ تشکلی نیستند.

تشکل‌های کارگری در کشور در قالب چهار تشکل اصلی «کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور»، «مجمع نمایندگان کارگران»، «انجمن‌های صنفی کارگران» و «کانون کارگران بازنشسته» فعالیت می‌کنند. این تشکل‌ها که در پایان سال ۹۱ تعدادشان ۱۳۲۶ مورد بود، در پایان سال ۹۶ به ۴۸۴ تشکل افزایش یافت که ۶۶ درصد رشد را نشان می‌دهد. با این حال با وجود افزایش ۶۶ درصدی تعداد تشکل‌ها، بخش قابل توجهی از کارگران از عضویت در تشکل‌ها محروم هستند. موضوع تاسیس «تشکل‌های کارگری و کارفرمایی» در فصل ششم قانون کار تأکید شده است. همچنین در اصل ۲۶ قانون اساسی کشور مانع از موضوع مورد توجه قرار گرفته است. بحث تشکل‌یابی و مهم‌تر از آن «استقلال تشکل‌ها» همواره یکی از دغدغه‌های نمایندگان کارگری در شوراهای عالی به ویژه شوراهای عالی کار بوده طوری که «تشکل‌یابی» را در کنار «معیشت» و «امنیت شغلی» به عنوان سه ضلع مطالبات جامعه کارگری از دولت‌مدان عنوان می‌کنند.

رقم دقیق سبدهزینه کارگران مشخص نیست

در آخرین نشست کمیته دستمزد شورای عالی کار مقرر شد تا رقم هزینه معیشت کارگران در سراسر کشور به شکل دقیق‌تر بررسی و در جلسه آینده تعیین شود.

به گزارش ایسنا، سومین جلسه کمیته دستمزد شورای عالی کار با حضور نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت برگزار و به پیشنهاد نمایندگان کارفرمایی مقرر شد با توجه به غیبت آنها در جلسه گذشته، سبدهزینه معیشت کارگران مجدداً بررسی و در نشست آتی کمیته دستمزد شورای عالی کار ارائه شود. تأثیر افزایش حداقل دستمزد بر سبدهزینه خانوار از دیگر مواردی بود که در این جلسه مطرح شد.

به رغم آنکه صورت جلسه‌ای در این نشست به امضا رسیده، اما به دلیل درخواست کارفرمایان برای ارائه ارقام و اسناد گروه کارفرمایی، نهایی شدن آن به جلسات آینده موکول شد. نشست بعدی کمیته دستمزد در هفته آینده به موضوع تعیین رقم سبدهزینه معیشت کارگران می‌پردازد و در صورت نهایی شدن به شورای عالی کار ارائه خواهد شد.

تجمع اعضای تعاونی مسکن اتوبوسرانی مقابل وزارت کار

جمعی از اعضای پروژه‌های سپیدار ۲ و ۳ و سهیل، در اعتراض به تخلفات تعاونی مسکن خود، مقابل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، اعضای شرکت تعاونی مسکن اتوبوسرانی گفتند: صبح روز سه‌شنبه (۱۶ بهمن) به نشانه اعتراض مقابل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی جمع شدیم تا اعتراض خود را نسبت به تخلفات شرکت تعاونی مسکن نشان دهیم. در این تجمع، اعضای پروژه‌های سپیدار ۲ و ۳ پروژه سهیل شرکت داشتند و خواسته آنها، اجرای حکم وزارت تعاون در رابطه با متخلف بودن اعضای هیات مدیره شرکت تعاونی بود.

معترضان می‌گویند: هیات مدیره تعاونی که متخلف شناخته شده، بدون توجه به حکم وزارت تعاون، بدون ارسال دعوت‌نامه برای اعضای مجمع عمومی برگزار می‌کند. این در حالی است که پروژه‌های مسکونی سال‌هاست با تکلیف مانده و ما از سال ۹۱ منتظر تحویل آپارتمان‌هایمان هستیم!

طرح اصلاحات پارامتریک قانون تأمین اجتماعی به مجلس رفت

پیشروی در مسیر «ارزان‌سازی» کارگر

نسرین هزاره مقدم

نهم بهمن ماه، طرحی تحت عنوان «اصلاحات پراسنچ (پارامتریک) قانون تأمین اجتماعی» در مجلس اعلام وصول شد، طرحی که می‌تواند بی حقوق‌سازی طبقه کارگر ایرانی را با سرعت بیشتری به پیش ببرد و می‌توان آن را در راستای طرح‌های «ارزان‌سازی» کارگر بازخوانی کرد. این طرح در امتداد طرح‌هایی مانند «گسترش مناطق آزاد و ویژه اقتصادی» و «خارج‌سازی‌های گاه و بیگاه کارگران از شمول قانون کار» قابل خوانش و واکاوی است.

اصلاحات پارامتریک قانون تأمین اجتماعی که با هدف نجات صندوق بازنشستگی تأمین اجتماعی از بحران قریب‌الوقوع پیشی گرفتن مصارف از منابع، توسط مدیریت سازمان پیشنهاد و به امضای نمایندگان مجلس رسیده، بر این ادعا استوار است که چرا باید کارگران ایرانی زودتر از هم‌تایان جهانی خود بازنشست شوند و چرا مدل محاسبه میزان مستمری بازنشستگی به گونه‌ای است که راه فرار را باز می‌گذارد و ضرر بسیاری را متوجه سازمان‌های بیمه‌گر می‌کند.

این همسان‌انگاری یک جنبه که صدرصد به ضرر کارگر ایرانی است، فقط بخشی از واقعیت‌مدل‌های اشتغال جهانی را می‌بیند و بخش اعظمی از واقعیت را عمداً نادیده می‌گذارد. اینکه کارگران در کشورهای توسعه یافته دیرتر از ایرانی‌ها بازنشسته می‌شوند،

گزارش

صالح نیکبخت خبر داد:

یک وجه قضیه است. سوبه‌های مهم‌تری هم وجود دارد: کارگران کشورهای توسعه یافته با مستمری دریافتی خود می‌توانند در سطح قابل قبولی از رفاه و آسایش زندگی کنند و نیازی به شغل دوم ندارند، آنها از خدمات قابل قبول و مکفی درمانی بهره‌مندند و مزایایی مانند وام‌های کم‌بهره مسکن بهره‌مند می‌شوند و نهایتاً اینکه آنها در سن کهنوت، چندان دغدغه معاش و اشتغال فرزندان خود را ندارند! اگر اینها را نادیده بگیریم و فقط به «سن» و سابقه بازنشستگی «بپردازیم، تنها تعهدات مردم در قبال جامعه را به میزان هم‌تایان توسعه یافته آنها با برده‌ایم و از تعهدات دولت و نهادهای حاکمیتی در قبال همین مردم صرف‌نظر کرده‌ایم که این بخشی نگرانی، به هیچ وجه با قاعده عدالت همخوانی ندارد.

مفهوم اصلی

طرح اصلاحات پارامتریک

این طرح حداقل سابقه پرداخت حق بیمه برای بازنشستگی را از ۲۰ سال به ۲۵ سال ارتقا می‌دهد، رشته‌ای از معافیت‌های بیمه‌ای سرمایه‌های کوچک را حذف می‌کند، فرمول محاسبه حقوق را از ۲ سال به متوسط ۲۰ سال به صورت پلکانی می‌رساند و نرخ حق بیمه را از ۹ درصد به ۹ درصد افزایش می‌دهد. این طرح چندین ماده از قانون تأمین اجتماعی را دستخوش تغییرات اساسی می‌کند؛ از جمله تبصره ماده (۷۷)، تبصره (۱) ماده (۲۸) و مواد (۷۵) و بند (۳) ماده (۸۰)، ماده (۷۶)، قانون معافیت از پرداخت حق بیمه سهم

این طرح حداقل سابقه پرداخت حق بیمه برای بازنشستگی را از ۲۰ سال به ۲۵ سال ارتقا می‌دهد، رشته‌ای از معافیت‌های بیمه‌ای سرمایه‌های کوچک را حذف می‌کند، فرمول محاسبه حقوق را از ۲ سال به متوسط ۲۰ سال به صورت پلکانی می‌رساند و نرخ حق بیمه را از ۹ درصد به ۹ درصد افزایش می‌دهد. این طرح چندین ماده از قانون تأمین اجتماعی را دستخوش تغییرات اساسی می‌کند؛ از جمله تبصره ماده (۷۷)، تبصره (۱) ماده (۲۸) و مواد (۷۵) و بند (۳) ماده (۸۰)، ماده (۷۶)، قانون معافیت از پرداخت حق بیمه سهم

کارفرمایی تأمین‌ان (۵) نفر کارگر، قانون بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان‌آور و قانون بیمه کارگران ساختمانی. علی‌دهقان کیا، عضو کانون بازنشستگان تأمین اجتماعی تهران در ارتباط با این طرح و با بیان اینکه ممکن است این اصلاحات از نظر ساختاری و علمی توجیه‌پذیر باشد اما در شرایط فعلی، اولویت‌های اصلی برای جلوگیری از بحران صندوق تأمین اجتماعی، موارد دیگری است، می‌گوید: در رابطه با بحث تأمین اجتماعی، مطالب و راهکارها باید اولویت‌بندی شود. اولویت اول، پرداخت بدهی‌ها توسط دولت است؛ تا امروز دولت حاضر نشده این ۱۸۰ هزار میلیارد تومان را به سازمان پرداخت کند. دولت ۲۶ گروه از بیمه‌شدگان را به تأمین اجتماعی تحویل کرده که اینها ماهانه، ۲۳۰۰ میلیارد تومان هزینه برای تأمین اجتماعی دارند، در حالی که براساس قانون، پرداخت حق بیمه اینان برعهده دولت است.

دهقان کیا یک پرسش اساسی مطرح می‌کند: چرا سازمان تأمین اجتماعی امروز دچار مشکل شده است؟ بیابند قبل از هر چیز، ریشه‌های بروز مشکل را بیابند و بعد به دنبال راه‌حل باشید. به اعتقاد او، ریشه مشکل تأمین اجتماعی در زیاد بودن مستمری پرداختی به بازنشستگان نیست که خیز بر داشته‌اند از میزان این مستمری‌ها بکاهند. او به فصل ۲۹ قانون اساسی و تکلیف دولت به ارائه خدمات درمانی، بیمه‌ای و بازنشستگی به آحاد ملت اشاره می‌کند و می‌گوید: دولت نتنها

به این تکلیف خود در دهه‌های گذشته عمل نکرده بلکه هر ماه دست کرده در جیب بازنشستگان حداقل بگیر می‌کند. یک میلیون یا یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان درآمد دارند و ماهانه ۲۳۰۰ میلیارد تومان بیرون کشیده است. این، مصداق سرقت دولتی است و هیچ معنای دیگری ندارد! حال می‌خواهند از حقوق همین حداقل‌گیران باز هم کسر کنند!

این فعال صنفی بازنشستگان در جمع‌بندی اظهاراتش، پرداخت بدهی‌ها توسط دولت و حذف قوانین بده‌بینه‌ساز را اولویت‌های اصلاحی اول می‌داند و تأکید می‌کند نباید چراغ خاموش به سمت حذف مسئولیت‌های دولت گام بردارد. **جلوی فرارهای بیمه‌ای را بگیرند** فرامرز توفیقی، فعال کارگری و رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای این گروه، این طرح را

راستای بی‌حقوق‌سازی کارگران حرکت می‌کند، می‌گوید: در اینکه صندوق‌های بازنشستگی دچار بحران یا در آستانه بحران هستند، شکی نیست اما اقدام اول باید این باشد که بپرسیم چرا این بحران رخ داده است. وی عدم هماهنگی بین صندوق‌های بازنشستگی و تعدد مدل‌های بازنشستگی را یکی از دلایل وقوع بحران می‌داند و از سوی دیگر معتقد است عدم پرداخت دیون دولت، علت اصلی مشکل است. این فعال کارگری، «فرارهای بیمه‌ای» را یکی دیگر از عوامل بروز مشکل در صندوق‌های می‌داند.

توفیقی عدم تطبیق دستمزد کارگران با حق بیمه پرداختی را یکی از مصادیق فرار بیمه‌ای می‌داند و ادامه می‌دهد: در سال‌های اخیر، مشاغل زیرزمینی به شدت افزایش یافته‌اند. در این مشاغل، کارگران بیمه نمی‌شوند و همین مساله به رشد فرارهای بیمه‌ای می‌انجامد.

اوبه کارگاه‌های موسسات خبریه به عنوان یکی از بارزترین نمادهای اشتغال زیرزمینی اشاره می‌کند و می‌افزاید: وقتی وزارت کار هیچ پایشی انجام نمی‌دهد، کارفرمایان این مشاغل از بیمه کردن کارگران طفره می‌روند و همین فرار بیمه‌ای که در روز روشن به وقوع می‌پیوندد، یکی از اصلی‌ترین عوامل کاستی گرفتن منابع ریالی تأمین اجتماعی است.

اوبه گونه دیگری از ماجرای پردازد: همین الان با همین فرمول بازنشستگی فعلی، زندگی بازنشسته نمی‌چرخد. یک بازنشسته بعد از ۲۰ سال کار در کارخانه و واحد تولیدی، مجبور است راننده اسنپ شود! حال می‌خواهند این فرمول را به هم بریزند و محدودیت ایجاد کنند تا میزان مستمری کاسته شود. آیا فکر کرده‌اند که در آن صورت، چه بر سر زندگی بازنشستگان اجتماع خواهد آمد؟

او معتقد است دولت تنها در صورتی می‌تواند برای اصلاحات پارامتریک مورد نظرش اقدام کند که پیش شرط‌هایی را قبل از آن رعایت کرده باشد، بدهی‌هایش را پرداخته باشد، جلوی فرار بیمه‌ای را گرفته باشد، شفافیت آماری حاکم شده باشد و از آنها مهم‌تر، سطح دستمزد و مستمری را به سطح «دستمزد شایسته و مکفی» رسانده باشد.

اصلاحات را از مدیران شروع کنید اولیا علی بیگی، رئیس هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور نیز به موضوع مهمی اشاره می‌کند و خطاب به مدیران سازمان تأمین

وقتی وزارت کار هیچ پایشی انجام نمی‌دهد، کارفرمایان مشاغل زیرزمینی از بیمه کردن کارگران طفره می‌روند و همین فرار بیمه‌ای که در روز روشن به وقوع می‌پیوندد، یکی از اصلی‌ترین عوامل کاستی گرفتن منابع ریالی تأمین اجتماعی است

اجتماعی که پیشنهاد دهندگان طرح هستند، می‌گوید: اگر قرار به اصلاح در سازمان تأمین اجتماعی است، از خودتان شروع کنید!

این فعال کارگری با بیان اینکه آقایان فکر می‌کنند اگر مستمری بازنشسته حداقل بگیر از ۷۰۰ هزار تومان بشود یک میلیون تومان، منافع‌شان به خطر می‌افتد، ادامه می‌دهد: اصلاحات این نیست که قیچی را بر دریم و سراغ کارگران و بازنشستگان حداقل بگیر برویم. اصلاحات این است که از مدیران شروع کنیم و زواید را قیچی کنیم.

علی بیگی تأکید می‌کند: امروز درآمد یک مدیر سازمان، ۵۰ برابر یک بازنشسته است، پس نباید شرایطی را به وجود بیاورند که موجب ناراضی بازنشستگان و کارگران فراهم شود.

بر حجم ناراضی‌های افزایش علی دهقانی کیا نیز با تأکید بسیار می‌گوید: در حال حاضر با توجه به یک سوم شدن ارزش پول ملی و تورم افسارگسیخته، کارگران و بازنشستگان از شرایط معیشتی خود به شدت ناراضی هستند. اگر بخواهند سراغ اصلاحات و تغییراتی از این دست بروند و از میزان مستمری‌ها و خدمات اجتماعی بکاهند، این ناراضی‌ها به شدت خواهد گرفت. کاری نکنند که کارگران و بازنشستگان از بیگیری قانونی مطالباتشان ناامید شوند.

اینکه بی‌سروصدا قصد نابودی حق و حقوق کارگران و بازنشستگان کرده‌اند، نگران‌کننده است و جالب اینجاست که در مقام مقایسه، فقط سن بازنشستگی را با کشورهای پیشرفته مقایسه می‌کنند و انگار یادشان رفته که به جز سن، مولفه دیگری به نام مستمری بازنشستگی هم وجود دارد. در همان کشورهای پیشرفته مثل آلمان هیچ شهروندی (چه برسد به کارگر یا بازنشسته) کمتر از ۶۰ درصد میانگین حقوق افراد جامعه، درآمد ندارد!

دادگاه تجدیدنظر عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی برگزار شد

نقص از حکم صادره اقدام کنند. نیکبخت پیش از این به ایسنا گفته بود: پرونده دو موکلم در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی احمدزاده رسیدگی شده و هر دو به حد اکثر مجازات‌های در نظر گرفته شده (ابراهیم مددی به ۵ سال و ۳ ماه و داود رضوی به ۵ سال حبس) محکوم شدند در حالی که نامبردگان در همان شب با داشت به علت فقدان دلیل آزاد شدند.

کارگران با این اتهام بیشتر مورد سواستفاده قرار می‌گیرد با بررسی محتویات پرونده حکم صادره نقض شود. اساساً مجازات پنج سال حبس برای چنین اعمالی قانونی نبوده و عادلانه و متناسب با اتهامات وارده نیست.

وی افزود: ریاست دادگاه با تأتی و رعایت حقوق متهم این موارد را شنید و امیدواریم که او و سایر قضاتی که رأی صادر می‌کنند نسبت به رفع

دستگیر شده و آنها را به زندان اوین می‌برند که مقام قضایی در همان شب آنها را آزادی کند. وی افزود: اتهام دیگری که به نامبرده منتسب شده حضور او در مقابل ساختمان شهرداری تهران و شورای شهر بوده که چون نامبرده خودش هم عضو تعاونی‌های مسکن سپیدار ۱، ۲ و ۳ کل کارکنان شرکت واحد بوده و با توجه به اینکه شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه زیر نظر شهرداری است، برای پیگیری این موضوع در آنجا حضور یافته و اعضای شورای شهر دوره قبل هم با وی و سایر کارگران مذاکره کرده که در این موارد هم هیچ‌گونه برخورد با بنبروهای پلیس، نگهبانان... به وجود نیامده و حضور وی و دیگران نیز بدون اختلال در نظم و ترافیک خیابان بهشت بوده است.

وکیل مدافع عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی گفت: در این جلسه از دادگاه تقاضا کردیم با توجه به اینکه هیچ‌یک از این موارد از مصادیق تبانی و اقدام برای برهم زدن امنیت داخلی و خارجی نیست و چه بسا دستگیری

مدیر کل وقت اداره روابط کار از وی و همچنین از سایر نمایندگان کارگران درخواست می‌کند که با حضور در جلسه‌ای که در نمازخانه این وزارتخانه برگزار شده، شرکت کنند و انتقادات و پیشنهادهای خود را در مورد تعیین حداقل دستمزد اعلام دارند که به همین صورت نیز عمل شده و جلسه مزبور و نیز سایر مراجعات او و کارگران به این وزارتخانه بدون هر گونه برخورد یا اختلال در نظم عمومی پایان یافته است.

وکیل مدافع عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی اظهار کرد: آقای رضوی در جلسه گفت که من این عمل را نه غیرقانونی می‌دانستم و نه دفاع از حقوق خود و سایر کارگران را از مصادیق تبانی علیه امنیت ملی تلقی می‌کردم.

نیکبخت خاطر نشان کرد: در پاسخ به اتهام دیگر موکلم مبنی بر حضور در مراسم روز کارگر که او و برخی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد غیب شرکت واحد انجام دادند و قبل از رسیدن به این پایانه توسط مأموران

وکیل مدافع عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی از تشکیل جلسه دادگاه تجدیدنظر موکلمش در شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر خبر داد.

صالح نیکبخت در گفت‌وگو با ایسنا درباره برگزاری این جلسه اظهار کرد: جلسه دیرروز (سه‌شنبه) بسیار خوب برگزار شد و رفتار قاضی دادگاه توأم با احترام لازمی بود که دادگاه‌ها باید در مقابل ارباب رجوع داشته باشند.

وی افزود: ابتدای این جلسه قاضی سوالاتی از آقای رضوی کرد و سپس از وی خواست اظهارات خود را بیان کند که وی دفاعیات خود را به وکیل واگذار کرد و اینجانب در دفاع از وی اعلام کردم همان طور که در لایحه سه صفحه‌ای که تقدیم کردم و نیز در لایحه اعتراضی به حکم دادگاه بدوی گفته‌ام، اقدامات موکلم وجه کفیری ندارد زیرا عمده اتهامات وارده بر وی عبارتست از حضور او در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای دفاع از حقوق خود و سایر کارگران شرکت واحد درباره تعیین حداقل دستمزد برای سال ۹۴ که